

VIGASZTALÓ

TESTVÉRI KÖRLEVÉL

**„ÉN KÉREM AZ ATYÁT, ÉS MÁS VIGASZTALÓT ÁD NÉKTEK,
HOGY VELETEK MARADJON MINDÖRÖKKÉ.”**

GRAFIKA: SIMON A.

VIGASZTALÓ 2022/2

MEGBOCSÁTÁS

Szeretjük az úri imát! A legtöbb közösségi alkalmunkon kihagyhatatlan... Minden kéréskör olyan egyértelmű és nagyszerű. Ezek közül van egy, amelynek beteljesítése fel-tételhez kötött. – *Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek! (Mt 6,12)* Az „ámen” elhangzása után pedig van még egy hangsúlyos figyelmztetés, amiről soha ne feledkezzünk meg!

„Mert, ha az embereknek megbocsájtjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Máté 6,14-15)

Ez alapján három példán keresztül tesztek bizonytságot.

Az első egy református öregotthonban történt. Egy nagyon idős asszony hosszú he-tek óta súlyos beteg volt. Már „terhére volt az élet”. Készült a halálra. Amikor a lelki-pásztor meg látogatta, a néni kifakadt: *„Tiszteletes úr! Miért nem tudok ennyi szenvedés után meghalni?”* A lelkész az Úrra figyelt és a kérdésre, kérdéssel válaszolt: *„Maradt-e a szívében meg nem bocsátás valaki felé?”* Az asszony arca elkomorult: *„Igen, a régen meghalt anyósom felé. Fialalasszony koromban mélyen megbántott, és ez a sérelem a szívemben maradt.”* – *„Kérem bocsásson meg most, így utólag is!”* – hangzott a jó ta-nács. A beteg elfogadta, imádkozott, megbocsátott. Megbékélve, kis idő múlva átment a mennyei hazába!

A másik eset a gyülekezeti ébredés idején történt. Sokan döntöttek az Úr mellett. Így történt, hogy egy értelmiségi családból előbb a gyerekek tértek meg, majd a családanya

lánycori hite is megújult közöttünk. Férje ezt a változást, és az új élethelyzetet nem tudta elfogadni. Sérelmezte, hogy felesége és gyermekei lelki családra találtak. Előbb a feleségét bántalmazta, majd levelet írt, melyben fizikai halálunkat kívánta. Ebben a helyzetben Ezékiás király példáját követve az úrasztalára tettük levelét és imádkoztunk. Az ügy rendezését Istenre bíztuk. Nem engedtük, hogy a mi részünkről meg nem bocsátás, harag útját állja megtérésének, üdvösségének! Az apáért és családért a gyülekezetben tovább imádkoztunk. Teltek a hónapok. Voltak, akik az ő megváltozásának reményében kitartóan látogatták őket. Bizonyosságot tettek a megváltásról és az örök életről. Sajnos közben beteg lett. Állapota romlott. A nyomorúság idején kereste a megváltást. Majd kérte, hogy látogassuk meg. Bocsánatot kért és befogadta szívébe az Úr Jézust. Nem sokkal később meghalt. Amikor testvéremként rá gondolok, tudom odaát, a mennyben találkozni fogunk! Közben megtanultuk: *„Jó várni és megadással lenni az Úr szabadítására!”*

A harmadik típusú megbékélés a népek közötti megbocsátásról szól. A 80-as évek közepén a Szilágyságból magyar fiatalok jöttek. A gyülekezeti életünket látva megszerettek és szolgálatra hívtak bennünket. Már készültünk a látogatásra, amikor Istentől figyelmeztetést kaptam. Úgy nem mehetünk át Romániába, ha a románok felé meg nem bocsátás marad a szívünkben! – Volt mit elengedni, volt mit megbocsátani! Ennek, megtörténte után felszabadult szívvel indultunk el. A kapu kinyílt. 28 napot voltunk odaát. 25 alkalommal, magyarok és románok között, az ország legkülönbözőbb tájain szolgálhattunk. Megéreztek szeretetünket, mi is elfogadást és viszonzást kaptunk. Isten országára nézve kölcsönösen áldássá, vigasztalássá lehettünk. Átéltük azt, amit „csak a golgotai kereszt alatt” lehet. Ahol találkozhat, az egyik kegyelemre szoruló bűnös a másikkal. Ennek nyomán új testvéri kapcsolatok születtek. A rendszerváltás után is folytatódott a látogatások. Később, (az első Orbán-kormány idején) Illyefalván, Sepsiszentgyörgy közelében, a református konferencia házban került sor az első magyar-román keresztyén megbékélési találkozóra. Isten ígéjének fényében Isten Lelke munkálkodott közöttünk. Nemzeteink sok generációs bűnei miatt kölcsönösen tudtunk megalázkodni, bocsánatot kérni és bocsánatot kapni. Ami akkor a keresztyének között történt, hatással volt a két ország közéleti kapcsolatára nézve is. Csak a hazautazás után tudtuk meg: ugyanakkor, ugyanazon a héten Bukarestben a két ország között hivatalos megbékélési tárgyalások kezdődtek. A nemzetek javára a megbékélés szolgálatát folyamatosan ápolni kell! Ha biblikus módon egyre többen végezzük ezt a szolgálatot, annál több áldás származik belőle!

Szívleljük meg és kövessük Isten tanácsát: **„A megtérés és higgadtság segítene rajtatok, a béke és bizalom erőt adna nektek!” (Ézs 30,15/a)**

Ugyanakkor legyünk körültekintőek! Mert látjuk az ellenkezőjét is működni. **„De ti nem akartátok!” (Ézs 30,15/b)** Amikor nem akarunk, és nem tudunk kölcsönösen megbocsátani egymásnak, akár az üdvösségünket is elveszíthetjük! Családunkat, gyülekeze-

teinket feldúlja és tönkre teszi a gonosz, a népekre pedig pusztulás jön. Éppen ezért ne hagyjuk el az igazságot, az irgalmasságot és a hűség útjait!

Háborús híreket hallunk, menekültek százezreit kell befogadni. Itt van az ideje, mint Jónás idejében a böjtnek és a bűnbánatnak! Alázatos és szelíd szívvel, egymást bibliai módra magunknál különbnek tartva rendezni személyes és közösségi sérelmeinket és bűneinket. Mondjunk le a magunk igazáról! Hagyjuk abba a kölcsönös vádaskodásokat, amíg lehet! Mi mindnyájan eltévedtünk, a saját utunkra tértünk. Az Úr pedig bűneinket magára vállalva, miattunk elárulva, kiszolgáltatottan, hamis vádakkal elítélve, megkorbácsolva ment a keresztre. Nem csak kortársaiért, de mi értünk is imádkozott: **„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” (Lk 23,34)**

Rácz Lajos

Isten irányítja életünket

Ennek felismerése estéről-estére egyre világosabbá válhatott előttünk, előtttem. Hálás a szívem, hogy ismét részese lehettem a mátraházi csendeshét áldásainak. Nagyon röviden, szinte csak vázlat pontokba foglalva megosztom a kapott tanításokat:

- Ha az Úr szól hozzánk, menni kell és nem kifogásokat keresni (fiatal vagyok, öreg vagyok, nehéz beszédű vagyok...stb).
- Jó meghallani az Úr bátorító szavát: „Enyém vagy!” Ez azt jelenti: az Úr őriz, vigyáz rám, fontos vagyok számára!
- Int is az Úr, engem is megintett: Meg ne hidegüljön bennem a szeretet! Az indulatok, harag konkrét dologgá válhat bennem, erre nagyon kell figyelnem!
- Jó tudni, megtapasztalni, hogy bűnbocsánatot kaptam, megbánhattam bűneimet. Kérjem és akarjam!
- Nagyon fontos a jóvátétel a megbántottal szemben! Nem elég elintézni annnyival, hogy bocs, ne haragudj! Ennél sokkal többre van szükség; szeretettel forduljak felé!
- Nagy tanítás lett számomra, nehogy készületlenül találjon az Úr, amikor elszólít! A tanítványság feladataiban legyek.
- Talentumot az Úr mindannyiunknak ad, nem áshatom el azokat, mert lesz számonkérés.

– Kérésem legyen folyamatos, hogy az örök Sorsfordító Úr végezze munkáját bennem, napról -napra arra a nagy találkozásra; az Ő irgalmából, kegyelmes szeretetéből, Jézus Krisztus érdeméért.

Úrvacsorai áldásom:

„Keressétek az Isten országát és igazságát és ezek is mind megadatnak néktek.” (Mt 6,33)

Balogh Bálintné, Izsák

Reggeli imaközösség

Isten üzenetét kértem és kerestem a mai napra, és eszembe jutott, hogy megnézem a Református Bibliaolvasó kalauz napi igéjét. Pál apostol Rómaiakhoz írott levelének 8. részéből a 18-30 verseket olvastam. Ez az igeszakasz sok ismert igeverset foglal magában. A 18. versben a szenvedésről olvasunk „nem hasonlítható össze a földi szenvedésünk azzal a dicsőséggel, amely majd „odaát” látható lesz rajtunk.”

Azt is tudjuk, hogy a bűn következtében a teremtett világ is megromlott, és Isten majd helyreállítja, vagyis „a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából” (20 vers).

De nem csak ez a világ sóhajtozik és várja a megszabadulását, hanem mi magunk is várunk a „fűságra, testünk megváltására”. (23 vers)

Nagyon lényeges a következő 26. vers is, hogy a Szentlélek segít az erőtlenségünkön, és Ő viszi Isten elé a mi imádságunkat, mert kéréseinket mi magunk nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de a „Lélek esedezik érettünk.”

Mindez Isten szava, Isten kijelentése számunkra! Ez nagyon lényeges!

Az igének 3 megjelenési formája van; az írott Ige, vagyis a Szentírás; a hallható Ige, amit az Igehirdetéseken vagy egyéb igemagyarázatokon hallunk, és a Testté lett Ige, vagyis maga Jézus Krisztus. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, ami létrejött...” Jn 1,1).

Az Ige minden megjelenési formájának igen nagy értéke van, hiszen mind az olvasott, mind a hirdetett Igében Jézus Krisztussal találkozunk.

Ézsaiás 55,11-ben olvashatjuk, mit mond Isten az Ő Igéjéről: „Az én igém, ami számból kijön, nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghez viszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” Vagyis Isten, Igéje által munkálkodik bennünk, formál bennünket, alakít, jobbít, kinek-kinek mire van szüksége.

A Zsidók 4,11-ben olvashatjuk: „Az Ige élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál..., megítéli a szív gondolatait.” A Róma 10,17 is nagyon ismert Ige. „A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által”. Tehát ahhoz, hogy hitre jussunk, előbb hallani kell az Igét és az fogan meg a szívünkben és Isten ajándékként a hit meg is születik a szívünkben.

Isten egy evangelizációs hétvégén így szólt hozzám „Jól vigyázz, mit beszélsz, tolmácsolj, és ne véleményezz!” A tolmácsolás ugye azt jelenti, hogy valakinek a szavait szó szerint átfordítjuk egy másik személy számára, az általa ismert nyelvre. Ezzel bízott meg Isten engem, hogy adott esetben, az Ő szavát szó szerint mondjam, tolmácsoljam, amihez ajándékképpen az Igét is eszembe juttatja, de ne a saját véleményemet mondjam. Hála legyen Istennek ezért a figyelmeztetésért!

Isten egy fantasztikus ígéretet adott nekünk a felolvasott Igeszakaszban:

„Akik Istent szeretik, minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott. Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy Ő sok testvér között legyen az elsőszülött. Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.”

Isten már a világ kezdete előtt döntött rólunk. Kiválasztott, hogy Fia képére átformáljon bennünket. Eleve eldöntötte, hogy akiket kiválasztott, azokat el is hívta, akiket pedig elhívott, azokat megigazította, vagyis Jézus Krisztusban való hitet ajándékozott nekik, akiknek büntetését a kereszten elhordozta. Helyettünk, miattunk és értünk halt meg! Érvényes mindez személyesen rám, mindannyiunkra. Az Istennel való kapcsolataink Krisztusban áll helyre, Őbenne és Őáltala igazított meg bennünket.

Mindezt múlt időben olvassuk, vagyis ez már megtörtént. Pál azzal fejezi be, hogy meg is dicsőített bennünket, és ez is múlt időben van. Hát nem csodálatos!!?

Isten különös kegyelme számunkra, hogy Jézus Krisztus képére formál át bennünket! Szüntelenül adjunk hálát ezért és imádkozunk érte!

Hegedűs Ibolya, Szentendre

Szívbillentyű műtét az Úr áldása alatt

Régóta tudtam, hogy probléma van a szívemmel, jártam is kardiológushoz félévente, viszont a gyógyszerek nem segítettek. A szívem jelzett, hogy tovább kell lépnem. A Pécsi Szívcentrumban különböző vizsgálatokat követően az altató orvos nem vállalta az altatást légzésfunkció elégtelenség miatt, de javasolták az ún. TAVI műtétet. Ezt a beavatkozást altatás nélkül, enyhe kábítással végzik. Ezért újabb vizsgálatok jöttek, és mire rám került volna a sor beköszöntött a COVID.

Ez év március 10-én újra kezdtem a vizsgálatokat, majd megkaptam a műtét időpontját. Előző nap befeküdtem és felkészítettek a műtetre. A reggeli előkészítés után indultak volna velem a műtőbe, de ekkor megjelent a szobámban a műtétet végző orvos és közölte velem, hogy sajnos nem érkezett meg a szívbillentyű, így a műtét elmarad, mehetek haza. Arra gondoltam, hogy Isten, csak a legjobbat akarja. Ismét várnom kellett. Húsvét előtt néhány nappal hívtak telefonon a szívcentrumból, hogy Húsvét hétfőn be kell feküdnöm, és másnap műtenek. Imádkoztunk, hogy most már megtörténhessen a műtét. És megtörtént! HÁLA!

Kedden, a műtét napján a váróban ránéztem az órára, negyed 9 volt. Békeséget kaptam. Elkezdtem imádkozni, és megáldottam az orvosokat, nővéreket, hogy a legjobb tudásuk szerint végezzék a munkájukat. Megáldottam a kórházat, a műtőt, az összes felszerelést, az eszközöket, és végül, de nem utolsósorban az új billentyűt, amelyet behelyeznek a szívembe. Végig ébren voltam a műtét alatt, bíztam az Úrban, bíztam az orvosokban. „...az Úr szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.” (Zsolt 33, 18) Fájdalom nélkül éltem át a 45 percet, a műtét sikerült. Végig azt éreztem, hogy Isten angyalai vannak körülöttem.

A műtétet követően visszavittek a szobámba, ahol 24 órát kellett mozdulatlanul feködni. Az egészségből talán ez volt a legkellemetlenebb.

Néhány nap után rehabilitációra kerültem, ott ért az Anyák napja, ahol nagy örömmel meglátogattam és megköszöntöttem a két felnőtt gyermekem. Boldog vagyok, hogy anya lehetek!

Egész idő alatt éreztem családom, keresztyén Testvéreim, ismerőseim, barátaim, rokonaim imáit, akikért nagyon hálás vagyok!

Mindenért Istené a dicsőség!

Delibeli Józsefné

Tavaszi hitmélyítő Mátraházán

Megfáradva, elfáradva érkeztem, de tudtam, hogy lelki feltöltődésben lesz részünk.

Jó együtt lenni a testvérekkel, mint egy nagycsaláddal, ahol vannak régebbi ismerősök, de új érkezők is. A szolgálatok, egymás hite, bizonyágtétele által épülünk és tanulunk.

Imádságban hordozzuk egymást.

Az egyik résztvevő hölgynek magas lett a vérnyomása ott a hegyen. Nem hagytuk magára, imádkoztunk érte és vele. Sétáltunk közösen a friss levegőn a szép természet-

ben. Szedte a gyógyszerét, így végül is nem kellett hazautaznia, végig ott tudott lenni közöttünk.

Sok Igehirdetést hallottunk. Az egyik az 1 Móz 50,20 alapján József története volt. „Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani, hogy cselekedjék úgy, amint ma, hogy sok nép életét megtartsa.”

Az a család egy rosszul működő család volt, Isten egy valakivel tudott valamit kezdeni; Józseffel. A tervezés, amit a testvérek kigondoltak, szándékosságra mutat, de az Úr Józseffel volt és ő is az Úrral. Nem gyűlölte viszont a testvéreit, és nem lett keserű a szíve miattuk, mert Isten munkálkodott benne a lelkiismeret által. Csak az történhetett meg Józseffel, amit Isten megengedett. A megbocsátás mindig konkrét dolog, és a megbocsátás mellett a jóvátételnek is helye van, és annak is működnie kell. A kettő együtt teljes.

Egy másik gondolat is hangsúlyos volt számomra, egy másik Igehirdetésből. Elhangzott, hogy a „Tanítvány legfőbb fegyvere a szeretet.”

A szeretet nem más, mint akarat, döntés, ami által cselekedetek születnek.

Ezekre a cselekedetekre, magatartásra figyelnek fel mások, mert nincsenek hozzászokva a „szeretet cselekedeteihez”. Aki Krisztus tanítványa, az szolgálni akar, szeretetet ad és ennek van egy kisugárzása, amit észrevesznek és figyelnek rá.

Áldott hetet töltöttünk együtt. Jó volt közösségben lenni az Úrral és egymással is.

Az egyik bizonyágtételben elhangzott, hogy a betegsége idején az egyik testvért a közösség hordozta, nem hagyta magára és ez adott erőt adott neki.

A közösség, mindig felemelő és megtartó háttér, törekedjünk erre saját gyülekezetünkben, saját családjunkban is!

Istené a dicsőség!

Fodorné Zombory Katalin, Orgovány

Hálás visszatekintés a mátraházi napokra

Férjemmel évek óta állandó résztvevői lehetünk a mátraházi konferenciáknak. Nehéz lenne összefoglalni a sokféle áldást – benne, a lelki impulzusokat is – melyekkel gazdagodhatunk alkalomról alkalomra. Már maga a táj, a természet lenyűgöző szépsége is mély hódolatot, hálát ébreszt bennünk az Alkotó iránt. A tavaszi kikelet rügyfakasztó melegében zöld palástot öltenek magukra a bokrok és a fák, így a tavasz a kezdet, a

kibontakozás időszaka. A bennünket körülölelő erdőrengeteg életet lehel, reménységet ébreszt, és táplálja, erősíti bennünk. A szellemi erősödést viszont a gazdag lelki táplálék jelenti, mely a májusi konferencián is terítékre került.

Heti témánk körüljárása – Sorskérdések a Biblia fényében – jól felkészült előadóinknak is köszönhetően nem csupán ismereteinket bővítette, DE feladatainkra is ráirányította a figyelmet. És ez a lényeg! A kiscsoportos beszélgetésekben egymás örömeinek és próbáinak megismerése a közösséget imádságban erősítve jelent meg. Az esti áhítatok témáit (engedelmesség, megbocsátás, példamutatás), akár örök sorsunk vetületében is szemlélhettük. Mindig „megszentelt ráadás” a jelenlévő pásztorok által közvetített áldás, különösen az esti úrvacsorai közösség. A zárónap délelőttjén szép csokor állt össze a jelenlévők bizonyágtételeiből.

Hálás vagyok a szervezőknek, a ház vezetőjének és munkatársainak a kényelmes szálláshelyekért, a finom ennivalókért. Szeretnénk jönni, amíg Isten engedi. Ősszel a zöld helyett színpompás panoráma fogad majd, addig is legyen áldott a kalász érlelő nyár, és utána a reménységben várt újabb találkozásunk.

K. Károlyné Boldva

Mátraházi csendeshét 2022 májusában

Mátraházán mindig nagyon jól érzem magam, szép környezetben, hívő testvérek között. Van, akivel csak itt tudok találkozni személyesen, mert messze lakunk egymástól, és mindig nagy öröm az is, amikor új testvéreket ismerhetek meg. A legnagyobb ajándék Isten közelségének a megtapasztalása. Hasonló sorsú emberekkel lehetek közösségben. Az igehirdetéseken keresztül Isten mindig szól hozzám.

Ezen a héten megerősített abban, hogy nem véletlenül születtem, Ő hívott el engem, és szeret úgy, ahogy vagyok. Isten megerősítette azt is, hogy terve van az életemmel, feladatot ad akkor is, ha otthon egyedül vagyok. Soha nem vagyok magányos. Jobb életre, tanítványságra tanít az Úr, hogy én is tudjak másoknak segíteni Jézus példáján keresztül. A hegyen letehetem, és ott hagyhatom a gondjaimat, imádkoznak értem és én is másokért. Áldást kérhetek a családtagjaimra. Már többször kaptam az Igét, ami most újra személyes üzenet számomra: *Mert vizet árasztok a szomjas földre, patakokat a száraz tájra. Kiárasztom lelkemet utódaidra, áldásomat sarjadékaidra. (Ézsaiás 44,3) és a Zsoltárok 91, 4.*

Mátraháza a szeretet, a béke és a testvéri közösség áldása számomra Isten jelenlétében! Gyertek bátran a csendeshetekre!

Nagy Józsefné Sipos Edit

Öt nap a hegyen Istennel

Én már akkor készülök a következő konferenciára, amikor az előzőről még haza sem értem!

Annyira jó megpihenni az Úr jelenlétében.

Isten mindig üzen: Mielőtt megformáltalak már ismertelek, mielőtt a világra jöttél megszenteltelek.

Megértettem, hogy engem a vigasztalás szolgálatában használt az Úr, és ezután is ebben akar látni. Isten dönt felőlünk, és felőlem is. Erre a szolgálatra hívott el, és erre tesz alkalmassá.

A konferencián ismét felhívta a figyelmemet a megbocsátás fontosságára.

Hogyan bocsáthatna meg nekünk, ha mi hurcoljuk a sérelmeinket, egy elhangzott bántó szót, mondatot, ami bár lehet, hogy nem is volt olyan fontos, de nekem egy életen át fáj.

Csak Istennel sikerülhet mindezt letenni a kereszt alá!

Így sikerült az úrvacsora előtt teljesen megbocsátanom a volt munkatársaimnak.

Ezután már szabadon, felszabadultan imádkoztam az Úrtól tanult imádságot:

„Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek...”

Tóbiásné Szabó Edit

Miért jó?

Azt kérdezitek, miért jó a Parakletos-hétre jönni Mátraházára?

– Gyönyörködni a teremtett világ szépségeiben itt fenn a hegyen, csodálni a felhőket, és hunyorgó csillagokat lesni az esti égbolton.

– Séta közben megállni, hogy megsimogasson a szél, lehajolni egy kis bogárhoz, nyíló virághoz.

– Bámolni a májusi erdő smaragdszínű zöldjét és séta közben elcsendesedni, hálát adni mindezekért teremtő Istenünknek.

– Felüldülni egymás szeretetétől. Testvéri találkozás minden alkalom! Örülni egymásnak, és megélni, hogy az a krisztusi szeretet van közöttünk, amiről Urunk beszélt tanítványainak.

- Tanítvánnyá lenni, ami felelősség és feladat is egyben.
- A tanításokból megtapasztalni az igazi, valódi megértést.
- Megérteni, mit bízott személyesen rám az Úr?
- Melyek az én tálentumaim?
- Az áldások felszabadító, felemelő és elindító üzenete.
- Megízlelni a Lélek gyümölcseit.
- Énekekkel dicsérni felszabadultan az Urat.
- A kiscsoportban életünk nehézségeiről és csodáiról is beszélgetni, kinyílni, és mindezekben megsejteni Isten titkos igazságát, amit Jézusban rejtett el.

Testvérek! Ezért szeretek oda felmenni a hegyre!

Bartha Julianna

Fenn a HEGYEN

Évtizedek óta részt veszek a Parakletos által rendezett konferenciákon. Több helyszínen került már megrendezésre, de engem sosem érdekelt a szállás komfortfokozata, mindig lelki megújulásért, táplálékért mentem. Mégis Mátraháza az a hely, ami különösen a szívemhez nőtt. A gyönyörű környezet, a tiszta levegő, a hegy, Isten jelenlétét hozza elélem. Olyankor úgy érzem most Mózesrel, Illéssel, Jánossal, Péterrel és Jakabbal vagyok ott, akiket a testvérek személyesítettek meg. Az a szeretetlégkör, ami ott körülvesz, semmihez nem hasonlítható. Szóval jó nekem ott lenni és a tanítványokhoz hasonlóan én is szívesen építenék egy hajlékot a testvérekkel együtt.

De a HEGY nem ezért van. Isten ott készíti fel a hívő embert, – engem mindenképpen – a völgyben zajló sokszor harcokkal teli, zűrés-zavaros életben való reményteli helytállásra. Megújulva, Isten igéjével felvértezve térhetünk haza. Lélekben mindig felkészülök az otlásra. Családom, ismerőseim tudják, ha a Hegyen vagyok, nem lehet engem zavarni, nem telefonálgatok, nem intézkedek, ki tudom zárni a világ zaját, és csak Istenre és a testvérekre figyelek. Mindig van üzenet számomra. Most Isten Jeremiás elhívásának történetében szólt hozzám. Megértettem, hogyha Ő hív a szolgálatra, Ő megteremti hozzám a feltételeket, alkalmassá teszi az alkalmatlant, felkészíti arra, hogy az Ő szócsöve legyen. Bátran kell vállalni a szolgálatot. Nem az adottságaimra kell nézni, a környezetemben lévő embereknek kell megfelelni, hanem egyedül csak Istennek. Ezért szeretek a HEGYEN lenni!

Ezen a tavaszon plusz bónuszt is kaptam Istentől. Teljesült a szívem vágya, két nőtestvér is eljött velem a konferenciára. Az egyikük ott adta át az életét az Úr Jézusnak, és hazajövetelünk után azonnal szolgálatba is állt gyülekezetünk nőszövetségében. A másik nőtestvér örömmámorban él a Szentlélek vezetésével és ezt sok embernek el is mondja.

Dicsőség Istennek!

Sipos Erzsébet, Budapest, Rákospalotai Református Gyülekezet

Krisztus szeretetében testvérek között

Isten kegyelméből az idén is részt vehettünk a mátraházi alkalmakon. Jó volt érezni Krisztus szeretetét a testvérek körében. A hét témája a sorskérdéseink voltak. Az Ige által Isten az alábbiakat jelentette ki újra számunkra: Nem a sors irányítja az életünket, hanem Isten. Isten az, aki már születésünk óta elhívott, kiválasztott, hogy az Ővéi legyünk. Ő dönt életünk fölött.

Jó volt hallani Máriának az engedelmisségéről, aki az Úr szavára igent mondott: „Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!” (Lk 1,38) Mária engedelmissége fájdalmat okozott Józsefnek és rokonainak, és ez bennünket is figyelmeztet arra, hogy az Urnak való engedelmisség nem mindig kedves a körülöttünk levőknek.

Hallottunk arról, hogy az Istenben hívők szenvedéseket és nyomorúságokat élnek át.

A Máté evangéliuma 24. része beszél erről. Jézus arra figyelmeztet, hogy legyünk készek és vigyázzunk, mert mindaz, aminek meg kell történnie, meg is fog történni, mert mindez Isten akaratában benne van. A12. verset olvasva meg kell vizsgálnunk magunkat, hogy a Krisztusi szeretet nem hidegült-e meg bennünk és környezetünkben. Csak úgy maradhatunk meg az Úr szeretetében, ha felfegyverkezünk az Ige és a Szentlélek által.

Szó volt a megbocsátásról az 1Móz 50,15-21 alapján. Figyelmeztetést kaptunk arra, ha engedünk a gonosz gondolatoknak, az a végén gyűlöletté válik. A megbocsátás nem érzelmi, hanem konkrét dolog. Nem elég megbocsátani, hanem rendeznem kell a sértett személlyel a dolgokat.

A tanítványságról szóló előadás rámutatott arra, hogy keresztyén életünkben mindig mindenre felkészülteknek kell lennünk, ami nem azt jelenti, hogy teljesen készen.

Jézus tanítványa az, aki Isten akaratát cselekszi, Őt követi, szereti és megtartja tanítását. A Krisztus iránti szeretet nem érzés, hanem döntés és akarat. Mint Jézus tanítványának, alázattal kell megállnom imádságban az Úr előtt és naponként olvasnom kell Isten Igéjét.

A Mt 25,14-35-ben arról olvasunk, hogy az Úr az Ő szolgáinak talentumokat ad. Csodálatos ennek a résznek a felosztása!

A képességet, amivel születünk, Istentől kapjuk. A lehetőségek, Isten országának jó híre, vagyona, talentuma és annak forgatása az életünkben, személyre szabottak. A kapott ajándékokkal képességem szerint kell bánnom, mert Isten személyesen kéri számon, hogy mit tettem a Tőle kapott talentummal.

Az örök Sorsfordító Isten az, Aki a rosszat jóra fordítja, Aki a veszedelem idején oltalom és Aki átok helyét áldást ad az életünkre. Ennek öröme járta a szívünket a héten Isten Szentlelke által!

Vajas György és Ibolya

Gondolatok a tavaszi konferencia után

Isten megengedte, hogy ott legyek. Hálás vagyok, hiszen három évvel ezelőtt ilyenkor még az ágyból sem tudtam felkelni, és a sebeimet kötöztették, a szó hétköznapi értelmében.

Prókai Árpád előadását nem hallottam élőben, de a hangzó anyagból az jutott el a szívemig, hogy Isten jóval a földi életem előtt már ismert engem. Érezhetem magam alkalmatlannak, de tudnom kell, hogy Isten alkalmassá tesz az általa kijelölt feladataim elvégzésére. Persze az én feladatomban az odaszánt élet okos istentisztelete. Sipos Erzsébet testvérünk előadása arra tanított meg, hogy Isten terve megvalósul, ha én nem figyelek, akkor is. Simon Magdolna lelkipásztor testvérünk előadása az engedelmesség fontosságára hívta fel a figyelmet. „Az én juhaim hallgatnak a hangomra...” Figyelni kell tehát a hívó szóra.

Magyarné Balogh Erzsébet előadása ismét meggyőzött arról, hogy nem szabad megfeledkeznünk a szellemi készületségről. Vigyázzunk mindannyian, akik Isten gyermekei vagyunk, hogy meg ne tévesszenek a hamis prófétálások. A mankó, ami a lábam hiányát pótolni segít, éppen olyan, mint az Istenhez vezető úton nélkülözhetetlen segítség, a Biblia. Az abban lévő üzenetek és tanítások, amit a Szentlélek által imádság útján meg tudok érteni, segítenek. Kegyelem az, hogy még tart a kegyelmi idő, de nem tudom meddig tart. A végidőket éljük, ami most van az életünkben (az én személyes életemben és a világéban), az mind benne van az Isten tervében, és mindezeknek meg kell történniük. Sok nehézség, csüggedés, megaláztatás, betegség van az életemben, de ha kitartok a hitben, a végén ott van számomra az üdvösség! Nem számítanak a megpróbáltatások, nem ezek távolítanak el Istentől. Ami igazán eltávolít Istentől az, ha kihúll bennem a szeretet!

Kiss Ella lelkész testvérünk előadása az igazi megbocsátásról szólt, és arra tanított engem, hogy csak az Úr adhat felszabadulást hozzám, de nekem hittel kell kérnem ezt.

Magyar Csanád lelkész előadása a tanítványságról, a felkészültségről szólt. Megtámláltam ismét, hogy nem akkor vagyok jó tanítvány, ha megelégszem a buzgó egyháztagsággal, templomba járással, hanem akkor, ha meg van bennem a Krisztusi szeretet, és szolgálni akarok a hétköznapiakban is. Szükség van a közösségekben történő imádságra, alázattal adni, és adni, embertársaimnak a szükségleteknek megfelelően, *de az eszemet nem kell az ajtó előtt hagyni*. A tanítvány felkészülése az, ha imádsággal az Atyához jön Jézus Krisztus nevében, a Szentlélek erejével, az Atya kegyelmében bízva. A polcon porosodó Biblia nem szolgálja a tanítványságot! A gyülekezetben lényeges dolgokban egységben, a nem lényeges dolgokban szabadsággal, de mindenben szeretettel viseljem magam. Ez a tanítványság ismerve lehet számomra is.

Dr. Tatai István lelkész testvér előadása a képességekről és a talentumokról abban a hitben erősített meg, hogy az Úr által adott képességekkel jól kell gazdálkodnom. Az Úr ad a szolgálóknak feladatokat, és ha én merek és tudok kockáztatni a talentumokkal, akkor boldog ember leszek. Rögös az út, de mindig kapok hozzám erőt, és az út végén üdvösség vár. Nem kell magamat másokkal hasonlítani, de figyelni kell arra, hogy 100%-ot teljesítsek a képességemnek megfelelően!

Komáromi Károly testvér előadása a sorsfordítás lehetőségéről szólt. A cipelt nyomorúságaink közepette is legyen előttem, hogy irgalmas az Úr, meg tudja és meg akarja fordítani a sorsomat. Ne feledkezzek meg arról, hogy a pozitív dolgok az életemben nem érdemek, hanem a kegyelem részei.

Az áldott együttlételem Úrvacsorai közösséggel fejeztük be, ahol igei biztatást kaptam: „...szolgái imádják Őt, látni fogják az Ő arcát, és az Ő neve lesz a homlokukon.”

Dr. Vincze Zsuzsa, Heves

Sorsfordító Isten

„Mikor jóra fordította Sion sorsát az Úr, olyanok voltunk, mint az álmodók. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömköltés volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek: Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr! Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért örvendezünk... Akik könnyezve vetettek, ujjongva fognak majd aratni.” (Zsolt 126,1-3. és 5.)

A 126. Zsoltár boldog vallomás arról a tapasztalatról, hogy minden próba, küzdelem, nyomorúság sorát Isten rekeszti be, hogy aztán felhozza övéire az örvendezés, a búfeledés napját. A fogság sanyarúságát felváltja a hazatérés, a második bevonulás az

ósatyáknak ígért földre. A vetés és a növekedés időszakainak aggodalmát felváltja a minden veszedelmen túl mégis megért aratás ujjongása. Mindez a SORSFORDÍTÓ ISTEN munkája. Jó tragédiája és próbatétele mérhetetlen szenvedéssel járt. Ő azonban hűséges maradt Istenéhez, Aki jóra fordította a sorsát, és kétszeresen visszaadta mindazt amit elveszített. (Jób 42, 10) A mi életünkben is lehetnek, lehetnek nagyon nehéz időszakok (*magunk vagy hozzátartozóink súlyos betegsége, szeretteink elvesztése, anyagi, megélhetési gondok, kapcsolatok megszakadása, válás, csálódások barátokban stb.*). Ezek a nehéz időszakok olykor azt érzékeltetik, hogy minden újabb életesemény csak fokozza elhagyatottságunkat. Izráel életében akkor következett be a katasztrófa, amikor rájuk szakadt az ítélet és az ÚR hatalmas karja szétszórta őket idegen országokba. Letelt azonban a kiszabott idő, elérkezett a szabadulás, „Jóra fordította Sion sorsát az ÚR”.

Személyes biznysággként elmondhatom, hogy rákos betegségből gyógyultam meg, sugárkezelések után. Legfiatalabb fiunknak kemoterápia, majd összejt beültetéses transzplantáció segített a gyógyulásban. Természetesen a Sorsfordító Isten rendelte ki eszközként az orvosokat, tárgyi feltételeket és irányította mindvégig a folyamatokat. Egy másik fiunk súlyos házassági krízis, majd komoly műtétek után kapott az Úrtól rehabilitációt, benne egy hűséges hívő segítőtársat, gyermekeket. Legifjabb unokánk pár napja érkezett meg. Hálások vagyunk Isten életünkben végzett csodáiért, de bizonyára sokan tudnának beszámolni életváltásokról, gyógyulásokról, melyek a Sorsfordító Isten lép-teit jelezték életünkben.

Egy olyan helyzetet is meg kell említenem, amelyre korábban nem számítottunk, de a világ sorsáért aggódó embereknek napjainkban nem sok vigaszuk van. A közvetlen szomszédságunkban dúl az orosz-ukrán háború, ahol a szeretetlenség gyilkos környérlenségben öltött testet. Családapák, fiatal férfiak veszítik életüket a harcokban. A civil lakosság és az ártatlan gyermekáldozatok száma is egyre nő. A menekültáradat résztvevői a puszta létüket mentik. Milliók sorsa változott meg rövid idő alatt. Csak a Sorsfordító Isten tud megálljt parancsolni a gonosz erőknél. Buzgó imádságban kell összefognunk ezért és magyar népünkért.

Isten nagy kegyelme, hogy miközben népek, nemzetek tűntek el a történelem súlylyesztőjében, addig magyar népünk a vérvivataros évszázadok után is megmaradt. Ez nem érdem, ez Isten kegyelme! Csak Benne bízhatunk, hogy elhárítja fejünk felől a „balsorsot” és elhozza a víg esztendőket, amint nemzeti imádságunkban is oly sokan kérük ezt, talán a feltételekről mit sem tudva. Ez pedig nem más, mint a MEGTÉRÉS. Sokan imádkoztunk és imádkozunk a COVID-járvány és a háborús helyzet mellett a lelki ébredésért (Boldván jún. 4-én ismét „Ébredj Észak-Magyarország” – konferencia). De „Ébredj Magyarország!” Erre lenne égetően nagy szükség!

Itt érkeztünk el témánk legfontosabb üzenetéhez AZ ÖRÖKSORSFORDÍTÓ ISTEN-hez, Aki hatalmas dolgot tett velünk, ezért örvendezünk (3. vers). Mert mitől is fordult vig-

ságra Izráel szomorú helyzete? Az Úr visszahozta Sion foglyait. Lehet addig se ment rossz-szul a soruk, nem éheztek, volt ruházatuk, életüket sem fenyegette közvetlen veszély. Lelkükre azonban óriási teherként nehezedett a szomorú valóság, hogy végül is rabtartó uralkodik felettük. Ma is sokan élnek anyagi jólétben, egzisztenciálisan rendezetten, de nem tudják, hogy foglyok, rabok. Sátán megkötöztette, aki rabtartóként kárhozatba akarja taszítani az embert. Az eredendő bűn következtében az ember sorsa a kárhozat. A Sorsfordító Isten azonban az örök kárhozat helyet örök életet kínál Jézus Krisztusban. A legnagyobb sorsfordulás, amikor Krisztus megváltó kereszttáldozatát hittel elfogadó ember a pokol mélyéről a menny dicsőségébe emelkedhet. Tudsz-e örülni annak, hogy hatalmas dolgot tett veled az Úr? (3.vers) Válaszolj őszintén az Úrnak: teljesen felszabadult-e már a lelked? Tudsz-e engedelmessé válni az Igének, mely örvendezésre szólít fel téged is? Az Úr világosságot gyűjthet benned: nem uralja-e éned valamely részét a rabtartó? Teljesen szabad vagy-e már? „Ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek” Ján.8:36.

Vannak itt édesanyák, nagymamák, feleségek, testvérek, akik hosszú ideje - talán könnyek között - imádkoznak kárhozat felé rohanó szeretteikért. Fiak, lányok, unokák, férjek, feleségek, családtagok sokasága van lelki életveszélyben. Nem tudva, vagy nem akarván tudni állapotukról. A biztatás itt van: "Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd." (5. vers)

Stewart Jakab édesanyja is könnyhullatással vetett, amikor látta serdülő fia veszélyes sikereit a futballpályán, és látta éjszakai zülléseit. Idejében felismerte, hogy fia a halálba menő úton jár. Azonnal akcióba lépett, könnyörgéssel és böjtöléssel állt az Úr előtt még akkor is, mikor fia mámoros fejjel tért haza késő éjjel. És egyszer megtörtént a változás! Édesanyja kérésére tiszteletből megjelent egy evangelizáción és az igehirdetés szíven találta. Édesanyja nemsokára vigadozással aratott, mert láthatta újjáteremtett gyermekét hatalmas evangelizáló karizmával tömegek előtt prédikálni a megfeszített Krisztust hirdelve. Magyarországon is járt 1937-ben. „Krisztus középcsatára”, valamint „Mit mond egy híres futballista Krisztusról?” – címmel jelentek meg könyvek is életéről és munkájáról.

Kedves édesanyák, nagymamák, feleségek, testvérek! Ne hagyjátok abba a kitarító könnyörgést szeretteitekért! Emellett példás életetek tegye kívánatosá a krisztusi életformát.

Minden a SORSFORDÍTÓ ISTEN kezében van, és lesz a legbiztosabb helyen.

(A Mátraházi Konferencia záró áhítatának szerkesztett változata.)

HÍREINK

**Kálvin téri alkalmainkat a személyes részvétellel tartjuk! Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt a hónap első hétfőjén 10-12 óra között a Budapest Kálvin téri Egyházközség gyülekezeti termébe. Az alkalmat Dr. Vass Dezsőné lelkipásztor tartja.
Elérhetősége: dr. Vassné Baki Ilona +36 30 680-7972**

*

A Parakletos Alapítvány **lelkipásztori közössége** folytatva lelki előjáróinak példáját, rendszeressé tette a havonta tartott lelki közösség, imaalkalom gyakorlását.
Minden kedden 17³⁰-18³⁰ óra között az online térben várjuk azokat a lelkipásztorokat, akik fontosnak tartják, hogy gyülekezeti szolgálatuk megújulásához, megerősítéséhez Isten Szentlelkének segítségét kérjék. **Aki szeretne csatlakozni** az alkalomhoz, jelezze Magyaréné Balogh Erzsébetnek a +36 30 567-6345-ös telefonszámon vagy a mbaloghe@gmail.com E-mail címen, és elküldi a csatlakozáshoz szükséges linket.
„Az Isten lélek: és akik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.” Jn 4,24

*

Parakletos családi és ifjúsági konferencia

Időpontja: 2022. július 22-27. péntektől szerdáig

Vezeti: dr. Tatai István hatvani lelkipásztor

A hét témája: „Ne térj el attól se jobbra, se balra, hogy boldogulj mindenütt amerre csak jársz.” (Józs 1,7)

Helyszín: Balatonszárszó, SDG Családi Hotel és Konferencia-központ

*

VIGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány testvéri körlevele.

Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn.

Ingyenesen megküldjük mindazoknak, akik kérik.

Az Alapítvány címe: 2336 Dunavarsány, Határ út 70.

Adószám: 19045229-1-13 • Számlaszám: 11732071-20025524

E-mail: tothzoltan2840@gmail.com

A Vigasztaló számára írt bizonyoságtételeket az alábbi címre kérjük:

Rózsahegyi Emőke, 1164 Budapest, Bóbitás út 19.

E-mail: emoke@benedetti.hu

A Szerkesztőbizottság tagjai: Magyaréné Balogh Erzsébet,

Rózsahegyi Emőke és Dr. Tatai István (drtatai.istvan@gmail.com)

Honlap: www.parakletosalapitvany.hu

Következő lapzárta: **2022. augusztus 20.**